

konania przedsiębiorstwom PKS oraz jednostkom podległym zjednoczeniu ich zadań planowych.

2. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych nie mogą być finansowane inwestycje.

§ 28. Zadania przedsięwzięć gospodarczych z funduszu zjednoczenia realizowane są na podstawie planów zatwierdzonych w zależności od ich wagi i zakresu przez kolegium zjednoczenia bądź przez dyrektora zjednoczenia po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia.

§ 29. Zatrudnienie oraz fundusz płac (osobowy i bezosobowy) wchodzący w skład kosztów przedsięwzięć gospodarczych, realizowany za pośrednictwem własnych komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia, mogą być planowane jedynie w ramach wielkości ustalonych dla centrali zjednoczenia.

§ 30. W razie zaprzestania określonego przedsięwzięcia gospodarczego nie wykorzystane środki funduszu przedsięwzięć gospodarczych podlegają przekazaniu na rzecz funduszu środków obrotowych zjednoczenia, chyba że kolegium zjednoczenia podejmie decyzję rozliczenia środków funduszu między jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w przedsięwzięciu.

§ 31. 1. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia i zarządów odzwierciedla wartość ich środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzące w nich zmiany.

2. Fundusz statutowy centrali zjednoczenia i zarządów powinien równać się wartości netto ich środków trwałych oraz wartościom niematerialnym i prawnym, a ponadto w centrali zjednoczenia — wartości netto środków trwałych i wartościom niematerialnym i prawnym podległych dyrektorowi zjednoczenia zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego oraz wartości ich środków obrotowych w procencie podlegającym sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie. Wartość środków trwałych zmniejsza się o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na inwestycje.

3. Do funduszu statutowego centrali zjednoczenia i zarządów mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 7—9.

Koszty utrzymania centrali zjednoczenia i zarządów.

§ 32. 1. Koszty utrzymania centrali zjednoczenia oraz zarządów pokrywane są z gromadzonych na specjalnym rachunku bankowym wpłat obciążających koszty własne:

1) w odniesieniu do zjednoczenia — przedsiębiorstw PKS i jednostek podległych zjednoczeniu, wykonujących działalność podstawową,

2) w odniesieniu do zarządów — podległych oddziałów wykonujących działalność podstawową.

2. Wysokość wpłat w formie norm kwotowych ustalają:

1) na utrzymanie centrali zjednoczenia — dyrektor zjednoczenia na podstawie opinii kolegium zjednoczenia w ramach normy kwotowej, ustalonej przez Ministra Komunikacji.

2) na utrzymanie zarządów — dyrektorzy przedsiębiorstw PKS i PSK.

3. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, pokrywane są wydatki zarówno osobowe, jak i rzeczowe, w tym wydatki na remonty, z wyjątkiem wydatków inwestycyjnych.

4. Nie wykorzystane środki na utrzymanie centrali zjednoczenia przechodzą na rok następny.

§ 33. Centrala zjednoczenia i zarządy amortyzują posiadane środki trwale w wysokości wynikającej z części stawek amortyzacyjnych przeznaczonych na wymianę. Odpisy amortyzacyjne centrala zjednoczenia oraz zarządy przekazują na właściwy fundusz inwestycyjny.

Przepisy końcowe.

§ 34. Minister Finansów określi:

- 1) szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawach gospodarki finansowej oraz zasad i trybu rozliczeń pomiędzy jednostkami PKS i PSK, zarządami przedsiębiorstw wielozakładowych i zjednoczeniem oraz budżetem,
- 2) zasady gospodarki finansowej centrali zjednoczenia,
- 3) zasady dokonania jednorazowego rozliczenia funduszy jednostek organizacyjnych objętych uchwałą w związku z wejściem w życie nowych zasad gospodarki finansowej.

§ 35. Zezwala się na rozliczenie za rok 1971 wyników finansowych jednostek objętych niniejszą uchwałą według zasad określonych w tej uchwale.

§ 36. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 25 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej podległych prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 28).
- 2) § 6 ust. 5 i § 9 uchwały nr 23 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie organizacji przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej i powołania Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej (Monitor Polski Nr 13, poz. 43).

§ 37. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

403

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej wielobranżowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

Na podstawie § 47 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń obję-

tych planowaniem terenowym, zwanej dalej „uchwałą”, rozciąga się na wielobranżowe przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, z uwzględnieniem zmian określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 2. Koszty eksploatacji i remontów bieżących budynków mieszkalnych administrowanych przez przedsiębiorstwa są finansowane z następujących źródeł:

- 1) z całości dochodów z najmu lokali mieszkalnych,
- 2) z 90% dochodów z najmu lokali użytkowych.

§ 3. 1. Zysk przedsiębiorstwa w części pochodzącej z nadwyżek dochodów nad kosztami utrzymania budynków mieszkalnych podlega przekazaniu na fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

2. Pozostała kwota zysku podlega podziałowi według zasad określonych w § 6 uchwały.

3. Do ustalenia wskaźnika rentowności (§ 6 ust. 2 pkt 2 uchwały) nie uwzględnia się działalności w zakresie administracji budynków mieszkalnych.

§ 4. Przedsiębiorstwo, poza funduszami określonymi w § 8 uchwały tworzy następujące fundusze:

- 1) fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych,
- 2) fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

§ 5. 1. Fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych tworzy się z:

- 1) odpisów obciążających koszty eksploatacji budynków mieszkalnych w wysokości 10% dochodów z najmu lokali użytkowych,
- 2) wpływów z zakładów pracy, przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przejętych w administrację zleconą,
- 3) uzyskanych środków z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w budynkach mieszkalnych,
- 4) dotacji budżetowej.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych mogą być przejściowo uzupełniane pożyczkami z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytem bankowym.

§ 6. 1. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przeznacza się na:

- 1) finansowanie nakładów na remonty kapitalne budynków mieszkalnych,
- 2) pokrycie kosztów rozbioru budynków mieszkalnych, pozostających w zarządzie i administracji przedsiębiorstwa,
- 3) spłatę pożyczek udzielonych z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytów bankowych wraz z odsetkami.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych nie mogą być przeznaczone na finansowanie nakładów na remonty kapitalne innych środków trwałych przedsiębiorstwa. Niewykorzystane w ciągu roku sprawozdawczego środki przechodzą na lata następne.

§ 7. Środki funduszu, o którym mowa w § 4 pkt 2, przeznacza się na pokrycie kosztów bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych w roku następnym po roku sprawozdawczym. Jeżeli potrzeby w tym zakresie są w danym przedsiębiorstwie całkowicie zaspokojone dochodami z najmu lokali, środki tego funduszu mogą być przejęte przez zjednoczenie z przeznaczeniem na pokrycie kosztów utrzymania budynków mieszkalnych w innych przedsiębiorstwach lub zakładach budżetowych prowadzących działalność w zakresie gospodarki mieszkaniowej.

§ 8. Przedsiębiorstwo nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budynków mieszkalnych. Od pozostałych środków trwałych, w tym również budynków użytkowych — dokonuje odpisów amortyzacyjnych na ogólnych zasadach.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

404

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1968 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą (Monitor

Polski z 1968 r. Nr 54, poz. 389 i z 1971 r. Nr 16, poz. 115 oraz Nr 32, poz. 204) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 30% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

405

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 i § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6, z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Składkę roczną za prowadzone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych należących do osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej ustala się w następującej wysokości: